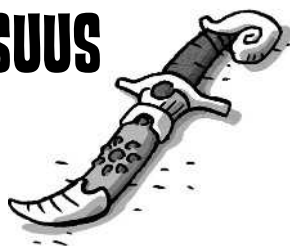

KULTAISEN TIKARIN
SALAISUUS

JONAS TOLVANEN
KUVITUS JANNE KUKKONEN

Helsingissä Kustannusosakeyhtiö Otava

SISÄLLYS

1. KAKSI PAKETTIA	5
2. RIKKINÄINEN KOMPASSI	9
3. SAAPUMINEN MONGOLIAAN	13
4. HOLME PERINTEISTÄ TAITOA	17
5. VIHJE	21
6. EPÄILYTTÄVÄT MIEHET	24
7. LUOSTARI	28
8. TUNNELISSA	33
9. RUUKKU	37
10. AVAIN	42
11. LAVA-AUTO	47
12. PILAREIDEN KAUPUNKI	51
13. NUOLENKÄRKI	56
14. KOMPASSIRUUSU	61
15. PYLVÄIDEN ARVOITUS	66
16. SUURENNUSLASI	69
17. KULTAINEN TIHARI	74
18. VANKITYRMÄ	80
19. HOPEISEN HEVOSEN VELJESKUNTA	83
20. PALUU LUOSTARIIN	86
21. TAKAISIN JURTTAKYLÄÄN	90
TIESITKÖ TÄMÄN MONGOLIASTA?	93
TIESITKÖ TÄMÄN TŠINGIS-KAANISTA JA IRAMISTA?	94
TIESITKÖ TÄMÄN MONGOLIAN ELÄIMISTÄ?	95

1.

KAKSI PAKETTIA

Minä haluan isona arkeologiksi. Meidän mummikin on arkeologi. Hän tutkii työkseen muinaisia esineitä ja asumuksia eri puolilla maailmaa. Mummi on työskennellyt jossain salaperäisessä projektissa Mongoliassa yli puoli vuotta. Mummi on kertonut, että hänen tutkimuksensa liittyvät muinaiseen Tšingis-kaaniin, kuuluisaan hallitsijaan ja sotapäällikköön. Mummi ei ole suostunut kertomaan työstään paljoa. Se on outoa, sillä yleensä hän kertoo töistään minulle kaiken. Minulla on ikävä mummia.

Mummista ei ole kuulunut mitään kahteen viikkoon, mikä huolestuttaa minua. Pelkään mummin puolesta, koska hän on yksin vieraassa maassa ilman perhettään.

– Älä ole huolissasi mummista, äiti sanoo minulle keittiössä.

– Mutta kun hän ei vastaa puhelimeen! sanon.

– Ehkä mummi on vain sellaisella alueella, jossa matkapuhelin ei toimi, Elias tuumii.

Elias on pikkuveljeni ja samalla paras kaverini, vaikka onkin monesti ärsyttävä. Mutta Elias löytää aina asioiden parhaat puolet.

– Ehkä. Toivottavasti mummi soittaa pian, sanon.

– Sitä toivon minäkin, Elias vastaa.

Äiti tekee meille välipalaksi köyhiä ritareita. Onpa ruokalajilla hassu nimi. Kuinka ritarit voisivat olla köyhiä! Kaikilla ritareillahan on kallisarvoiset haarniskat ja aseet. Tuskin köyhiä ritareita on edes olemassa. Ehkä ruokalajin nimen keksijä yrittää vain narrata muita ihmisiä.

Isä tulee keittiöön kädessään kaksi pientä postipakettia. Hän ojentaa ne meille lapsille. Paketit on sidottu ohuella narulla. Toisessa paketissa on minun nimeni ja toisessa veljeni nimi.

– Mummi taisi lähettää teille lisää leluja Mongoliasta, isä sanoo.

– Mahtavaa! Kiitos! vastaan.

Lähdemme Eliaksen kanssa avaamaan paketteja olohuoneeseen. Isä ja äiti lupaavat vielä yrittää saada mummiin yhteyttä.

Minun paketistani paljastuu pieni mustakantinen muistikirja. Eliaksen paketista löytyy likainen metall kiekko. Olin odottanut jotain hienompaa. Pölyinen kirja ja outo frisbee! Tylsää!

Elias heittelee frisbeetä pari kertaa olohuoneessa. Frisbee lentää huonosti, joten Elias viskaa sen lopulta reppuunsa. Pettyneenä aukaisen muistikirjan.

- Tämähän on mummin päiväkirja! riemastun.
- Mitä oikein sanoit?
- Tämä kirja. Se on mummin päiväkirja! Katso vaikka, sanon ja selaan kirjan sivuja.